

[DULOWY *ai*

N pl subst dulow(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Wykonany z „dulu”, tj. żelaza dymarskiego, nawęglonego do ok. 0,07%, bardzo twardego: na kuzniczach feci ex composito fieri [pro ferrei] pro lectis, rotis, axibus, temonibus dictorum mortariorum ferramenta magna, valde fortia, ex ferro optimo, vocata dwulowe podoski, laminas, stabi et id genus, quidquid necessarium est ad obferrationem *RachBonera 1545 103.**

MK